

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlenji Fellner i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Domac, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada J., J., zastupan po punomoćniku P. K., odvjetniku iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 29. srpnja 2021.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/21-01/75, urbroj: 401-01/04-21-2 od 3. svibnja 2021.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika poništeno je rješenje Grada J., klasa: UP/I-008-01/20-01/30, urbroj: 238/12-06-02/4-20-12 od 17. prosinca 2020., te je predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

2. Navedenim prvostupanjskim rješenjem djelomično je odbačen zahtjev za dopunom informacija S. A. vezanih uz projekt A. p. i to dostavu pisanih ili e-mail pozivnica, dostavu ugovora koji bi se odnosili na navedeni projekt i korespondenciju s austrijskim partnerima iz mjesta P., dostavu knjige A. p., računa i narudžbenica za A. I. kod centrale, dostavu računa prve ploče na početku A. I. koja je zamijenjena za novu te račun postojeće.

3. Tužitelj se u tužbi poziva na odredbu članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama te smatra da je jasno obrazložio da je pregledom urudžbenog zapisnika te druge službene evidencije utvrđeno da ne posjeduje tražene informacije. Informacije koje je tražila korisnica ne predstavljaju informacije koje bi po nekom zakonu ili nekom drugom pozitivnom propisu Grad J. trebao imati ili bio dužan voditi pa su stoga, ne samo nezakonite nego i logički neodržive teze tuženika da tužitelj treba obrazložiti i potkrijepiti odgovarajućim dokazima tvrdnje da tražene informacije ne posjeduje i nema saznanja gdje se iste nalaze. Da je S. A. tražila informacije koje bi po nekom pozitivnom propisu tužitelj trebao imati ili bio dužan voditi onda bi se od njega moglo tražiti da nepostojanje takve informacije posebno obrazlaže i potkrjepljuje nekim posebnim dokazima, a što nije stvar u konkretnom slučaju, a tuženik traži da tužitelj dokaže da nema nešto što niti nema niti bi trebao imati. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika uz naknadu troškova upravnog spora.

4. U odgovoru na tužbu tuženik ostaje u cijelosti kod razloga danih u obrazloženju osporenog rješenja. Navodi da tužitelj u žalbenom postupku nije tuženiku dostavio nikakve dokaze, primjerice presliku iz elektroničkog vođenja evidencije ulaznih i izlaznih akata iz koje bi bilo vidljivo da pretraga zadanog upita ne daje rezultate, niti je u obrazloženju rješenja, kao niti u tužbi, dodatno pojasnio razloge neposjedovanja u odnosu na sve zatražene informacije. Tužitelj se poziva na urudžbeni zapisnik i druge službene evidencije, pri tome ne navodeći koje bi to evidencije bile. Iz samog navoda tužitelja kako ne posjeduje posebne mailing liste kojim bi se pozivalo na sadnju aleja, ne može se sa sigurnošću utvrditi da li tužitelj posjeduje ili ne posjeduje pozivnice i u kojem obliku jer tužitelj uopće nije pojasnio da li su se pozivnice slale i ako jesu na koji način ili se uopće nisu slale. Iz obrazloženja rješenja tužitelja primjerice nejasno je da li je uopće u njegovoj nadležnosti bilo postavljanje i zamjena ploča A. I., dakle nejasan je sam razlog neposjedovanja traženih informacija. Iz zahtjeva je razvidno da je između ostalog tražena dostava knjige A. p., a tužitelj u obrazloženju pobijanog rješenja uopće ne spominje zatraženu knjigu pa tako ni ne navodi razloge o posjedovanju/neposjedovanju te informacije. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

5. Zainteresirana osoba S. A. u odgovoru na tužbu osporava tužbene navode da tužitelj ne posjeduje zatražene informacije jer je činjenica da je tužitelj u suradnji sa Društvo N. d. J. aplicirao na natječaj za naj akciju Grada J. i to s autorskim projektom zainteresirane osobe A. p. bez njenog znanja i dopuštenja i za isti dobio nagradu koju je zainteresirana osoba osobno podigla i dostavila tužitelju. Također je sa udrugom Društvo N. d. ostvario sredstva temeljem natječaja za projekt A. p. u iznosu od 14.953,64 kn te ističe da je od tužitelja zaprimila račun iz kojeg je vidljivo da traže dizajn za naslovnicu knjige monografija A. p., pa smatra da joj se onemogućava potpuni pristup zatraženim informacijama.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. U predmetnoj upravnoj stvari tuženik je prvostupanjsko rješenje kojim je zahtjev zainteresirane osobe za dopunu informacije djelomično odbacio pozivom na odredbu članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.), poništio i predmet vratio prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak uz obrazloženje razloga zbog kojih smatra da bitne činjenice nisu pravilno i potpuno utvrđene, te da u skladu s traženom nadopunom nisu dostavljeni svi traženi podaci od kojih ovisi donošenje pravilne i zakonite odluke. Navedenom odredbom Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

8. Odredbom članka 5. stavak 1. točke 3. istog Zakona propisano je da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, naslikani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

9. Pravilan je zaključak tuženika da obrazloženje prvostupanjskog tijela kako je pretragom urudžbenog zapisnika te drugih službenih evidencija utvrdio kako ne posjeduje tražene informacije ne predstavlja obrazloženje u smislu odredbe članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.),

osobito kraj činjenice da u odnosu na neke zatražene informacije vezane za knjigu A. p. te ploču na početku A. I. prvostupanjsko tijelo nije dalo nikakvo obrazloženje. Dovodeći u vezu definiciju informacije iz članka 5. stavak 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama s postavljenim zahtjevom za pristup konkretnim informacijama tuženik je pravilno zaključio da zahtjev za dopunu informacija nije u potpunosti riješen. Pravo na pristup informaciji uključuje pravo na pristup onoj dokumentaciji iz koje su razvidne informacije koje podnositelj zahtjeva traži, odnosno, presliku više dokumenata iz kojih bi podnositelj samostalnom obradom došao do traženih podataka. Tuženik pravilno navodi da tijelo javne vlasti nije dužno vršiti određenu analizu da bi zainteresiranoj osobi omogućilo pristup informaciji, odnosno nema obvezu izrađivati informaciju koja se traži, ali je dužno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, pridržavajući se pri tome pravila koja vrijede za dokazni postupak. Stoga, suprotno mišljenju tužitelja, obrazloženje da je pretragom urudžbenog zapisnika i drugih službenih evidencija (koje niti ne navodi) utvrđeno da ne posjeduje zatražene informacije nije dostatno i na zakonu osnovano.

10. Odredbom članka 5. stavak 1. točke 3. istog Zakona propisano je da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, naslikani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

11. Imajući u vidu navedeno, ovaj Sud nalazi da je pravilno postupio tuženik kada je poništio takvo rješenje tužitelja i predmet vratio na ponovni postupak uz uputu da je u ponovnom postupku dužno utvrditi sve činjenice koje su važne za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, te činjenice prikazati u spisima predmeta i potkrijepiti odgovarajućim dokazima te na temelju utvrđenog činjeničnog stanja donijeti novu na zakonu utemeljenu odluku.

12. Kako tužitelj nije uspio s tužbenim zahtjevom, to u smislu odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), nije osnovan niti njegov zahtjev za naknadu troškova sastava tužbe.

13. Kako tužitelj tužbenim prigovorima nije doveo u sumnju zakonitost osporenog rješenja tuženika, to nije bilo zakonske osnove za poništenjem istog, slijedom čega je trebalo, pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. i članka 79. stavak 6. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 29. srpnja 2021.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.